

de Schönererék már megint tovább mentek. Egyik vidéki lapjukban közzétették kívánságait. Kívánságuk — melyet a lojális bécsi sajtó nem is reprodukált — ez: „Perszonál-unio, Galiczia különállása és a többi örökös-tartományok belépése a német birodalomba, mint bundba. Hiszen azért — úgy mondják — Ausztriának lehetne olyan rezervált közjogi helyzete, amilyen például Bajororszáé. (II)“ A bonyodalom tovább halad a kinembontakozás felé. Mára várják a német képviselők kivonulását Prágában, ámbar a Fremdenblatt még reméli a békét. A csehországi pártok tegnapi konferenciája tényleg titkos volt és így nem lehet tudni biztosat. A szlávok egyébiránt azzal vádolják a németeket, hogy tulajdonképpen megbánták a békealkudozásokat és csak újabb casus belli-t keresnek a cseh tartománygyűlésen.

POLITIKAI HIREK.

A főrendiháznak délután egy órakor ülése lesz.

A Jeszenszky román rendjele. A hivatalos lap vasárnapi száma egy csomó rendjelel engedelkedik közli, hogy a király dr. Jeszenszky Sándor miniszteri tanácsosnak megengedte, hogy a román királyi koronarend középkeresztjét a csillaggal elfogadhassa és viselhesse. Ez az a gyakran emlegetett román középkereszt. Ez az, amelyért diplomáciai levelezéseket váltottak, amelyért minisztertanácsot és népgyűléseket tartottak Bukarestben. A világ legármányosabb középkeresztje ez. Annyit írtak róla és mégis mindig újat tudunk róla... Nini, ma meg az sül ki, hogy a csillaggal együtt adományozták Jeszenszkynek.

KÜLFÖLD.

A Dreyfus-ügy.

(Távirati tudósítás.)

A tegnapi és a mai nap a tüntetéseké volt. Demonstráltak Dreyfus és Zola mellett és ellen s órációkban részesítették Sausier tábornokot.

Tegnap este a Tivoli-Vaux hallejében népgyűlés volt, amelyen mintegy ezer ember vett részt. Michel Lujza és Faure Sebestyén a humanitás nevében tiltakoztak az Esterházy-pör titkos tárgyalása ellen, mint amelylyel elnyomták az igazságot. A gyűlésen ilyen kiáltások hallatszottak:

— Le Drummondal és Rocheforttal! Le a megvásároltakkal!

Rendzavarás nem történt.

A mai nap során már többfelé volt tüntetés. A legjelentékenyebb demonstráció a Concorde-téren történt, ahol néhány diák, számos kereskedelmi alkalmazott, a munkások és foglalkozás nélküli egyének tüntettek. A Rue de Bruxelles-en bevették egy ház ablakait, amelyet Zolaénak gondoltak. A tüntetők innen a Bastillehoz és később a Boulevard St. Michelre vonultak, ahol szidták Zolát és a zsidókat. Néhány kávéház ablakait bevették. Sok helyt:

Éljen a hadsereg! Éljen a rendőrség! kiáltások hallatszottak. A rendőrség azzal jutalmazta ezeket az órációkat, hogy szétszórta az éhenzőket és tizenöt lelkes hazafit letartóztatott.

A Vendome-téren a katonai kormányzó-ság palotája előtt nagy órációkat rendezett a tömeg Saussier tábornoknak. A tágas téren számos veterán-egylet és tornaegylet vonult el a kiáltásokkal: „Éljen Saussier! Éljen a hadsereg! Saussier disztyenruhában megjelent az ablaknál és ő, valamint a körülötte álló vezérkara, viszonozták a tömeg üdvözlését. Rendzavarás nem történt. A Vendome-térhez vezető utcákat óriási tömeg töltötte meg. Több, különösen diákokból álló csoport a Rivoli-utczába vonult a tőzsde elé, ahol Zolát szidalmazták. A rendőrségnek nem volt oka a beavatkozásra.

Dreyfus exkapitány neje Cavaignac lehelére adott válaszában határozottan azt állítja, hogy ferje sohasem tett vallomást Lebrun-Renault kapitánynak, aki a lefokozásnál interveniált. Hozzáteszi, hogy Lebrun kapitány és több személy a hadi törvényszék előtt eskü alatt megczáfolták Cavaignac állítását. A levél e szavakkal végződik:

„Szerencsétlen férjem — esküszöm önnek — életében vagy halála után, de rehabilitálva lesz. Mindez a gyalázat semmivé válik. A teljes igazság napfényre jut. Sem én, sem barátaim, sem mindazok a férfiak, akiket én csak nevükről ismerek és akik az igazság szolgálatába állottak, egy pillanatra sem fognak felhagyni a küzdelemmel.“

Forzinetti százados, a cherchemidi-utcai fogház volt igazgatója, kijelentette az „Aurore“ tudósítója előtt Dreyfusnének Cavaignachoz intézett levele ügyében, hogy Lebrun-Renault kapitány közölte vele, hogy Dreyfus sohasem tett előtte vallomást.

TÁVIRATOK.

Cseh tiltakozások.

Bécs, január 16. A bécsi cseh egyletek ma tiltakozó gyűlést akartak rendezni Kolisko képviselő indítványa ellen, amely szerint Alsó-Ausztriában a német legyen az egyedüli tanítási nyelv. Annak a helyiségnek a tulajdonosa azonban, ahova a gyűlést összehívták, megtagadta a terem átengedését. A ház előtt vagy 3000 ember gyűlt össze, akik miután a rendőrség szétszórta őket, más helyiségbe vonultak, megtartották a gyűlést és meghozták határozati javaslatukat az említett indítvány ellen. A gyűlés után a városháza elé vonultak, a rendőrség azonban szétkergette őket.

Bécs, január 16. A Leopoldstadtnál ma délután cseh népgyűlés volt. A gyűlés után mintegy 300 munkás mellékkutezákon be akart vonulni a belvárosba. A rendőrség azonban szétszórta a munkásokat, mielőtt az első kerületet elérték volna.

Prágai csendélet.

Prága, január 16. Ma délelőtt néhány diák sétált a Grabenben, diáksipkával a fejükön. Az ott összegyűlt tömeg kettőjük fejéről letépte a sipkát és egy diákot bántalmazott. A tömeget a rendőrség verte szét, két elfogatás történt. Délben 400 szocialista a „Narodni Listy“ szerkesztősége előtt tüntetett, ezeket is a rendőrség kergette szét.

A szerb király programja.

Belgrád, január 16. A hivatalos lap közli Sándor király beszédét, amelylyel az újév alkalmából a kabinet üdvözlétére válaszolt. A király köszönetét fejezte ki a szerencsekívánatokért és kijelentette, hogy többször világsan megjelölte azt az irányt, melyben az állam ügyeit vezetni fogja. Már e feladat komolysága elég bizonyíték az iránt, hogy bizalmat helyez a miniszteriumba. A kabinet tevékenysége a múlt évben csupán kezdődött, teljes kifejlődést a folyó évben kell nyernie. A kijelölt feladat teljesítésére nem egy vagy két év, hanem évek hosszú során át folytatott tevékenység szükséges. E feladat: a tulzott és meddő pártküzdelmek elnyomása, az ország rendjének helyreállítása, a pénzügyek teljes erővel való megszilárdítása, a gazdasági erők kifejlesztése, a hadsereg ápolása és tökéletesítése és az egész állami lét sikeres emelése. Ez állami program végrehajtásában a miniszterium számíthat a korona szilárd bizalmára és állandó támogatására. Végül hangsúlyozta a király, hogy a miniszteriumnak még egy feladatot kell teljesítenie és ez annak a hajnak a kiirtása, hogy a közönség hisz a folytonos változásokban és meglepetésekben.

Milán audienzián.

Bécs, január 16. Ő felsége ma délelőtt külön kihallgatáson fogadta Milán királyt, aki a szerb tábornoki egyenruhát viselte a Szent-István-rend szalagjával.

Földrengés.

Róma, január 16. Bolognában és Ferrarában gyenge földlökéseket észleltek.

A krétai kormányzó.

Athén, január 16. Itteni hírek szerint diplomáciai körökben nagy érdeklődéssel kísérik ama tárgyalásokat, melyet a nagyhatalmak kormányai között György hercegnek Kréta főkormányzójává való kinevezése ügyében folynak. Megbízható értesülések szerint Oroszország javaslatához Francia és Olaszország már hozzájárultak. Ausztria és Magyarország még nem nyilatkozott; csak Németország okoz még némi nehézségeket, melyek, mint általában hiszik, török befolyásra vezethetők vissza; mivel a szultán egy görög herceg kinevezése esetén attól tart, hogy ez a bevezetése lenne Kréta annexiójának. Mondják, hogy mielőtt Oroszország a javaslatot megtette, sűrű táviratváltás folyt a görög király és a csár között és hogy a csár követe, ki állítólag ujévi ajándékot hozott a királyi családnak, tulajdonképpen e kérdés megoldása végett időzik Athénben.

A sztrájk vége.

Lens, január 16. A bányászok sztrájkja a munkaadók és munkások között létre jött meg egyezés következtében véget ért.

HIREK.

Szathmáry György temetése.

Ma délután három órakor kísérték ki nagy gyászoló közönség utolsó útjára Szathmáry György miniszteri tanácsost, kiből a magyar oktatásügy az iskolák államosításának s főként a népoktatás uttörője gyászolja. Három órakor vitték le a lezárt koporsót a halottas ház udvartérjébe, melyet zsúfolásig megtöltött az előkelő gyászoló közönség és ahol gyászpadon helyezték el Szathmáry György hült tetemeit.

Az egyházi szertartást az elhunyt kántársa, dr. Várady Árpád miniszteri osztálytanácsos fényes papi segédlettel végezte s a halottas szolozsmákat tizenhatagú férfienekkar zengte el. Az egyházi beszenteles után a halottas kocsira tették a koporsót, mely, valamint a koszorús kocsik, szinte roskadozott a virágerdő alatt.

Negyed négykor indult meg az impozáns gyászmenet a kerepesi temetőbe, hová tisztelőinek, barátainak százai kísérték utolsó útjára Szathmáry Györgyöt.

A nyitott sírnál Várady osztálytanácsos még egyszer beszentelte a nagy halottat s átadták az anyaföldnek megtérő fiát, ki erejét egy nemes czélnek, a magyarság eszméjének áldozta s egy hosszú életen át fáradozott érte.

Koszorúkat helyeztek a ravatalra: Az özege, a gyermekei, a rokonság, a „Nemzet“ és „Magyar Ujság“ szerkesztőségei, az Eötvös-alap országos tanítók egyesülete, a vallás- és közoktatásügyi miniszterium, Törzs Kálmán, Aggházy Gyula és neje, a VI. kerületi tanítóképző és felsőbb leányiskola tanári kara, a népnevelési ügyosztály, Déva város közönsége (feleljesztetlen diszpolgárának), dr. Demkó K. igazgató és családja, Wodianer Arthur, az országos középiskolai tanáregylet, a magyar tanítók kaszinója, Magyarország néptanítói, a magyar tudományos akadémia (levelező tagjának), dr. Wlassics Gyula (szeretett barátjának — babérkoszoru fekete-szalag), a dévai állami főreáliskola tanári kara és ifjusága, a tanítóképző tanárok országos egyesülete, a Fröbel-nőegylet, Schwarcz Gyula egyetemi tanár, a hunyadmegyei általános tanítóegylet stb. stb.

Résztvétélviratokat igen sokan küldöttek a gyászoló családhoz. Így Wlassics Gyula közoktatásügyi miniszter Bécsből, Jókai Mór, a vallás- és közoktatásügyi miniszterium VI. ügyosztálya és még igen sokan.

— Onnapi tiszteletgárda. Fröhlich Tivadar, rajkai (Mosonmegye) főszolgabírótól, ki majdnem félszázadon át szolgált a vármegyei közigazgatást, ma bucsuztak el a járásheli jegyzők és bírák. A bucsuzás megható volt, mert a derék tisztviselő mindenki tiszteli és szereti. A közönség hátláján Langer Kázmér jegyző és Tusch János bíró tolmácsolták, majd Babics orosvári jegyző a járási